

ת"ד 6277/06/14 - מדינת ישראל נגד א א

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

ת"ד 6277-06-14 מדינת ישראל נ' א
תיק חיצוני: 1700/2012

בפני	כבוד השופטת כרמית פאר גינת
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	א א

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של נהיגה בחוסר זהירות, התנהגות שגרמה נזק לרכוש וחבלה של ממש לגוף ואי שמירת רווח.
2. על פי המתואר בכתב האישום, נהג הנאשם ביום 7.2.12, סמוך לשעה 07:20, ברכב פרטי מסוג וולוו בכביש 79. אותה העת במקום האמור, נסע לפני רכבו של הנאשם רכב פרטי מסוג סוזוקי נהוג בידי גב' א א (להלן: רכב ב'). הנאשם נהג רכבו בחוסר זהירות בכך שלא שמר על רווח מתאים מרכב ב', בלם באיחור והתנגש עם חלקו הקדמי של רכבו בחלקו האחורי של רכב ב'. כתוצאה מההתנגשות סטה רכב ב' לנתיב הנגדי והתנגש ברכב ג'. כתוצאה מהתאונה נחבלו בגופם ונזקקו לטיפול רפואי הנאשם ונהגי רכבים ב' ו-ג'. כמו כן, נגרם נזק לכלי הרכב המעורבים.
3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון אשר כלל, כאמור, את תיקון כתב האישום, ולפיו שונה האישום בגין עבירה של נהיגה רשלנית לנהיגה בחוסר זהירות. במסגרת הסדר הטיעון ביקשה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם פסילה משמעותית בפועל, פסילה על תנאי וקנס, וב"כ הנאשם ביקש להסתפק בפסילה מותנית וכן ביקש להתחשב ברכיב הקנס, ככל שיוטל.
4. ב"כ המאשימה הגישה את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם (ת/2) וציינה כי הסדר הטיעון הושג

עקב כשלים שקיימים בתיק.

5. ב"כ הנאשם טען כי מדובר בתאונה אשר התרחשה בשנת 2012 וכי מאז לא הורשע הנאשם בעבירות נוספות. הוא ביקש להתחשב בהודאתו של הנאשם ובכך שחסך זמן שיפוטי יקר, וכן ביקש להתחשב בעובדה כי לחובתו של הנאשם רשומות 6 הרשעות קודמות אשר רובן קלות.

6. ביום 23.6.16 העידה הנהגת הנפגעת בתאונה, גב' א. א. היא ציינה כי עקב התאונה נפגעה בצוואר, בחוליות ובאגן ומטופלת עד היום בפיזיותרפיה. היא עוד ציינה כי נקבעו לה 24% נכות מביטוח לאומי. הוגשה תעודה רפואית (ת/1).

7. מתחם הענישה הנוהג בעבירות בהן הורשע הנאשם ובסוג החבלות אשר נגרמו, נע בין פסילה בפועל בת 5 חודשים (ללא רכיב של מאסר מותנה) ועד פסילה בפועל בת 30 חודשים ומאסר בפועל בן 6 חודשים (אשר יכול וירוצה בעבודות שירות). ראה ת"ד 5297-10-1 מ"י נ' **כרימה עוודאללה**, ניתן ע"י כב' השופט נ' מהנא (פורסם ביום 23.2.15), שם הוטלו על נאשמת אשר נהגה בחוסר זהירות ופגעה בהולכת רגל 5 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס. בת"ד 3939-02-14 מ"י נ' **שמואל שמואל**, ניתן ע"י כב' השופטת ד' ורד (פורסם ביום 19.7.15) דובר על נאשם אשר התנגש עם רכבו ברוכב אופנוע אשר נסע לפניו. על הנאשם הוטלו 6 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי, צו שירות בהיקף של 140 שעות, קנס ופיצוי לרוכב הקטנוע. כמו כן, ראה עפ"ת 21792-04-11 **סוואחרה אחמד נ' מ"י**, ניתן ע"י כב' השופט א' כהן (פורסם ביום 14.6.11), דובר על נאשם אשר גרם לתאונת דרכים, בה נגרמו לנפגעת חבלות של ממש ובהן, מספר שברים בפלג גופה השמאלי, אשר הצריכו אשפוז. על הנאשם הוטל עונש פסילה בפועל בת 8 חודשים, פסילה על תנאי וקנס.

8. מדרג הענישה במקרה זה מושפע מנסיבות ביצוע העבירה, דרגת רשלנותו של הנאשם ותוצאות התאונה. ככל שדרגת הרשלנות ותוצאות התאונה חמורות יותר, יטה בית המשפט לאמץ את הרף העליון יותר במדרג הענישה, וזאת תוך התייחסות לנתונים הספציפיים של הנאשם במקרה זה.

9. בבואי לגזור את דינו של הנאשם, התייחסתי למספר נתונים:

א. מידת הרשלנות אותה יש לייחס לנאשם- נהיגתו של הנאשם במקרה זה משקפת דרגה קלה של רשלנות.

הנאשם נהג רכבו בחוסר זהירות בכך שלא שם לב לתנאי הדרך, לא שמר על רווח מתאים שיאפשר לו עצירה בטוחה, התקרב יתר על המידה לרכב ב', בלם באיחור והתנגש עם חלקו הקדמי של רכב ב'. על הנאשם מוטלת חובה לנקוט באמצעי זהירות מתאימים מבעוד מועד, לרבות שמירת מרחק, האטה ואף בלימה במידת הצורך, דבר אשר לא נעשה במקרה זה.

ב. תוצאות התאונה- לנהגת הרכב המעורב נגרמה חבלה משמעותית. שכן על פי כתב האישום והמסמכים שהוצגו בפני (ת/1), לנפגעת נגרם שבר באגן ושבר בחוליה והיא אושפזה במשך יומיים. אציין כי לא אוכל להתייחס לטענת הנפגעת בדבר שיעור הנכות (24%) אשר נקבע לה בעקבות התאונה. שכן, כפי שציין ב"כ הנאשם, הנפגעת לא הציגה מסמכים ו/או חוות דעת התומכים ומעידים על נכות כלשהי שנגרמה לה בעקבות התאונה.

ג. עברו התעבורתי של הנאשם- הנאשם נוהג משנת 2002 ולחובתו 6 הרשעות קודמות, בגין עבירות של אי ציות לתמרור, נהיגה במהירות הגבוהה מהמהירות המותרת בחוק, שימוש בטלפון בזמן נהיגה ונהיגה באור אדום. עברו של הנאשם מלמד כי מדובר במי שנהיגתו תקינה וסבירה וכי מדובר באירוע ראשון מסוגו המיוחס לו.

10. מעבר לכל אלה, נתתי דעתי גם לכך כי הנאשם הודה במיוחס לו וחסך זמן שיפוטי יקר ולעובדה כי מדובר בעבירה ישנה משנת 2012 וכי מאז חלפו כ-4 שנים.

11. לפיכך, בשקלול מכלול השיקולים במקרה זה, נוכח חומרת הנזקים הגופניים מחד, וכן נוכח עברו התעבורתי הלא מכביד של הנאשם, רמת הרשלנות הקלה (חוסר זהירות), והנסיבות המקלות אשר פורטו לעיל מאידך, נראה לי כי ניתן להסתפק ברף התחתון של מתחם הענישה וזאת, בנוסף לרכיבי ענישה נוספים.

12. אשר על כן, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 5 חודשים בפועל בניכוי 3 ימי פסילה. הפסילה תחל מהיום. רישיון נהיגה נמסר לבית המשפט.

ב. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה בה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה ויורשע בה.

ג. אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 1,500 ₪. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.9.16.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתנה היום, י"ד תמוז תשע"ו, 20 יולי 2016, בהעדר הצדדים.